

HOLLAND VANAF DE BOOT. Laat zóó Nederland aan vreemdelingen zien.

langs schilderachtige zijsloten met sluisjes en bruggetjes. Zoo voer men tot in het hartje van Rotterdam.

Wat een mogelijkheden tot watertochten bieden onze groote rivieren! Met Pop Smit langs de scheepswerven van de Noord, waar alles weerklinkt van hamer op ijzer.

Dordrecht met z'n imposanten Domtoren verrijst boven de rivier als op de schilderijen van Jan van Goyen. Een stadsgezicht aan het breede water, waar alle vreemdelingen verrukt van zijn. Daarna de Merwede met riet en biezen en drukke scheepvaart. Het oude Gorkum komt in zicht, wéér zoo'n massieve kolos van baksteen. Slot Loevestein sluit de rivier af.

Zoo is het naar alle kanten van Rotterdam uit. De Lek, veel smaller, maar niet minder fleurig, en veel intiemer.

HOLLAND VANAF DE BOOT.
Op de Drecht.

Kleurige Maasdorpjes van Lekkerland, — dubbelzinnige naam! Oude stadjes: Schoonhoven, Nieuwpoort, Vianen, Culemborg.

In Vreeswijk vond men vroeger de „Barge” naar Utrecht. Of die nog bestaat? Ik vrees er voor!

En in Utrecht nam men het bootje over de Vecht, tusschen deftige landgoederen en parken door, tot men ergens in Loenen of in Vreeland weer een treintje naar Amsterdam pakte.

Voor zoover die stoombootdiensten mochten zijn bezweken, hure men voor zijn gasten een motorboot. Dan is men geheel vrij om te varen waar men wil, ook waar publieke vaartuigen ontbreken. De deftige Vliet van Rijswijk door Voorburg heen naar Leidschendam. De Leidsche Rijn met de doorlopende reeks fraaie dorpen, afgewisseld met sappige poldertafereelen, tot men bij de Gouwsluis de keus krijgt om naar Boskoop, het rozenparadijs, te varen, of linksom de Aar op. Aan onze Nederlandsche Aar groeit geen Ahrwijn, en heelemaal geen wijnstok; maar wél spercieboontjes aan staken, heele polders vol gelederen van zwaarbeladen rijen. Men vaart hoog op het water, en kijkt omlaag in die vruchtbare velden. Geen vervelende vruchtbaarheid ziet men, zooals in een rijp korenland. Want het Hollandsche polderlandschap blijft in hoofdzaak groen. En heeft u in die binnenlanden al wel eens een spercieboontjesdiner gesavoureed, een echt ouderwetsch bord soep-metballen, en daarna biefstuk met vrachten spercieboontjes?

Nu vaart men de Amstel in, Amsterdam tegemoet. Uithoorn, Ouwkerk, het Kalfje, het wordt al drukker en weldra meert men midden in Amsterdam. Onderweg af en toe eens aan land gaan om op een serie molentjes te letten, of op de fraaie stoffeering der polderweiden met het zwart-bonte vee.

HOLLAND VANAF DE BOOT.
De gedresseerde struiken in Aalsmeer.

Onze tuindorpen zijn op zichzelf reeds de moeite waard voor een afzonderlijk watertochtje. Aalsmeer, dat z'n tuingrond steeds uitbreidt, doordat men vloeibare bagger laat zinken in de plassen, tot de modder boven water komt. Dan wordt er een walletje omgelegd, het vocht trekt weg, en een nieuw stuk goede tuinaarde is ontstaan, waar fijne heesters gekweekt worden, en de groteske box-tree met z'n naar willekeur gedresseerde vormen: vogels, ringen, spiralen, bollen. Het complete „tableau de la troupe” uit Chanteclair heb ik er in geknipte „palmstruikjes” gezien.

Ook Boskoop is niet minder curieus. Elke tuin een eilandje van teere modder, die met groote kunstvaardigheid in een dusdanigen staat van vochtigheid en groeizaamheid wordt gehouden, dat hier, in dit zonderlinge moeras, de fijnste rozen ter wereld geteeld worden.

Men neme eens de proef: een waterreisje per stoomboot of motorschuitje met vreemdelingen door ons land. Hun exclamaties van bewondering zullen ook den Hollander zelf opmerkzaam maken op veel eigenaardigs, dat men misschien nog niet ontdekt had.

